

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Febr. 1886, kl. 1 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande i anledning af Kongl. Maj:ts proposition
med förslag till lag angående ersättning af allmänna
medel till vittnen i brottmål.*

Kongl. Maj:t har under den 22 sistlidne Januari till Riksdagen affåtit en proposition (N:o 17), så lydande:

»Sedan Riksdagen i underdånig skrifvelse den 20 Maj 1885 anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och, oberoende af förslag angående ombildning af rättegångsväsendet i dess helhet, för Riksdagen framlägga ett hufvudsakligen på de af Nya Lagberedningen föreslagna grunder bygd förslag till ändrade bestämmelser beträffande ersättning åt vittne, som i brottmål blifvit af allmän åklagare inkalladt och sig inställt, samt Kongl. Maj:t vid underdånig föredragning af berörda skrifvelse åt Nya Lagberedningen uppdragit att utarbета förslag i det ämne, som i Riksdagens skrifvelse afsåges, har Beredningen afgifvit sådant förslag, hvilket derefter undergått föreskrifven granskning i Högsta Domstolen; och vill Kongl. Maj:t, med öfverlemnande af de i Statsrådet och Högsta Domstolen i ärendet hållna protokoll, härmed, jemlikt 87 § Regeringsformen, hafva i nåder föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till Lag angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål.

Med upphäfvande af Kongl. kungörelsen angående ersättning till vittnen i brottmål den 6 Augusti 1881, förordnas som följer:

1 §.

Hvar som i brottmål, der allmän åklagare å tjenstens vägnar för talan, af åklagaren åberopas såsom vittne och inställer sig vid domstol, eger att, så framt vittnet åskar ersättning och domaren pröfvar sådant skäligt, för sin inställelse njuta ersättning af allmänna medel med högst en krona 50 öre till vittnets uppehälle för hvarje dag, som för resan och vistandet vid domstolen erfordras, och dessutom, derest vittnets hemvist är beläget på minst 5 kilometers afstånd från det ställe, der domstolen sammanträder, skjutspenningar för en häst fram och åter eller, der jernvägs- eller ångbåtslägenhet kan för resan eller någon del deraf begagnas, afgift för billigaste plats å bantåg eller ångbåt.

Enahanda rätt till ersättning tillkommer den, som i mål af nämnda beskaffenhet blifvit enligt domstols förordnande inkallad såsom vittne, eller af åklagaren åberopats eller enligt domstols förordnande inkallats för att upplysningsvis höras.

2 §.

Beslut öfver yrkande om ersättning, hvarom ofvan sägs, skall utan dröjsmål meddelas och gånge i verkställighet, ändå att det ej vunnit laga kraft. Skriftligt besked om beslutet skall, der det begäres, samma dag utan afgift tillhandahållas den, som fått ersättning sig tillerkänd.

3 §.

Har den, som, enligt hvad i 1 § sägs, blifvit till domstolen inkallad, sitt hemvist på minst 5 kilometers afstånd från det ställe, der domstolen sammanträder, och saknar han medel till bekostande af sin inställelse, göra derom ofördröjligen anmälan, å landet hos kronofogden eller länsmannen i orten, i Stockholm hos Öfverståthållarembetet samt i annan stad hos Magistraten; och åligger det den, hos hvilken sådan anmälan skett, att ombesörja, dels att den inkallade medelst förskott af allmänna medel å resekostnaden eller på annat lämpligt sätt beredes tillfälle att sig vid domstolen inställa, dels ock att domstolen derom erhåller kännedom.

4 §.

I slutliga utslaget skall domstolen pröfva, huruvida den kostnad, som af allmänna medel enligt denna lag utgått, skall till statsverket återgäldas,

vare sig af allmän åklagare eller af enskild part. Ej må åklagaren dertill förpligtas i annat fall, än då åtalet blifvit utan skäl anställdt.»

Lag-Utskottet, till hvilket denna proposition blifvit af Kamrarne hänvisad, får, med åberopande af de skäl, som finnas anförda dels i Riksdagens ofvan omförmälda skrifvelse, dels ock i bilagorna till propositionen, hemställa,

att samma proposition må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 4 Februari 1886.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
